

ni vsa sveta so obrnjene na zapadni fronti. Zdenkrat je Finska v stanu pomojo švedske in Norveške odbiti vse ruske napade. Pozneje bodo prišli na pomoč še zavezanci. In ko bo vse pripravljeno, bodo skupno udarili na rusko armado in takrat bo najbrže tudi konec Stalinove vlade in najbrže konec vseh komunističnih organizacij po vsem svetu. Vsekakor se vidi, da je Hitler preveč računal na moč ruske armade. Prav tako je pa tudi Stalin premalo cenil odpornost Fincev. Toda obe ti dve napaki se zdaj ne moreta več popraviti. Posledica teh napak bo po koncu Stalinove vlade. Vse se bo ponovila ruska zgodovina. Še vsak poraz v vojni je huda guben na rusko vlado. Ko Rusi premagani od Japoncev leta 1904, se je narod doma vztrajno si priboril svoj parlament. Zrušenje ruske armade v prvi vojni je bil obenem konec ruske carske dinastije. In na Finskem bo tudi konec in začetek konca komunizma po vsem svetu.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 21, Thurs., Jan. 25, 1940

"Teptanje civilnih svobodščin"

Ko so tirali pred sodišče Earl Browderja, generalnega tajnika ameriške komunistične stranke radi tega, ker je dobil ameriški potni list pod izmišljenim imenom, je zavrnil rusko časopisje v Moskvi, da je to "splošen napad na civilne svobodščine in namen ugonobiti ameriško komunistično stranko."

No, kar se tiče napada na "civilne svobodščine" bi morala biti ravno Moskva zadnja, ki bi imela tukaj kaj oporekati. Kje na svetu, za božjo voljo, se je pa bolj teptalo in se tepta civilne svobodščine, kot se jih je v Rusiji pod boljševiško vladjo! Kje je padlo toliko tisočev ruskih domoljubov pod krogljo mogočne in diktatorske boljševiške vlade kot v Rusiji in to brez vsake sodnijske obravnave! V kateri deželi na svetu je bilo izgnanih toliko milijonov, da milijonov, Rusov v konfinacijska taborišča gori na sever, ali pa v Sibirijo, kjer še danes trpe nečloveške muke, lakoto in mraz, kar jih še ni žalostno poginilo!

In potem si upa priti boljševiška Moskva in nekaj besedičiti o "teptanju civilnih svobodščin" v demokratični deželi, kot je naša, kjer je po postavi vsak človek nedolžen in z vsemi pravicami, dokler se mu pred sodnijo ne dokaže te ali one krivde.

Tako se je dalo tudi pošteno obravnavo Earl Browderju, vodji ameriških komunistov, ki je sam priznal, da je dal izmišljeno ime v štirih slučajih, ko je zaprosil za ameriški potni list, s katerim se je peljal v Moskvo na seje komunistične stranke pod varstvom mogočnih Zed. držav. Sam je priznal pred sodnijo, da je zanikal, da bi bil kdaj že prejel človeški potni list, ko ga je vendar dobil trikrat prej in bil z njim v Evropi. Torej je bil kriv pred ameriški postavami, da je zlorabil svetost ameriškega potnega lista in da je vedoma napačno odgovoril, ko je prošil za istega ameriško vladjo.

Seve, ni se čuditi, da take prestopke ne smatrajo v Rusiji za kaznive, kjer je navada, da se pošilja boljševiške varstvene po svetu z napačnimi potnimi listi. Radi priznajo varstvo Zed. držav, ki ga te dajo lastnikom potnih listov, toda drugače so pa proti ameriški ustavi, proti načinu ameriške vlade, proti ameriški svobodi. Samo kadar potrebujejo varstva te mogočne dežele, takrat pa priznajo U. S. A.

Earl Browder je izjavil, ko je bil te dni obsojen pred federalno sodnijo ponarejanja potnih listov, da je to preganjanje ameriškega delavstva. Nikjer ne vidimo kake zveze med ameriškim delavstvom in Browderjem v tem slučaju. Kaj je hodil mar Browder v Moskvo reševati probleme ameriškega delavstva z ponarejenim potnim listom?

Earl Browder, vodja ameriških komunistov, je dobil pošteno obravnavo in pošteno obsodbo, če morda ne celo premilo kazen starih let zopora in \$2.000 denarne globe. Toda to, kar je dobil, zasluži. Prepričani smo, da bi bil dobil Browder v Rusiji, v svojem toliko opevanem paradizu, vse drugačno kazen in to brez vsake obravnave.

V svobodni in demokratični Ameriki ima pa Browder še vso priliko, da se lahko proti obsodbi pritoži na razne višje instance. Kje je v Moskvi kaka višja inštanca kot samo beseda enega človeka, Azijata Stalina, ki je prva in zadnja inštanca.

Davkoplačevalci naj odločijo

Ko to pišemo, še ne vemo, kakšna davčna mera bo predložena clevelandskim davkoplačevalcem v odobritev za vzdrževanje mesta. Zupan Burton je najprej vprašal mestno zbornico, da odobri 8.7 tisočink davka. Zbornica se je temu uprla, nakar je župan to znižal na 8.01 in zdaj se sliši, da je prišel na 8.26, toda v tem je zapopadna tudi vsota za vzdrževanje naprave za čiščenje vode iz odvodnih kanalov. Davčno mero bomo kmalu zvedeli, ker se mora mestna zbornica požuriti z sprejetjem iste, če hoče, da bo zadeva prišla pred volivce še marca meseca. Sicer se lahko pripeti, da bo prišel 1. april in mesto ne bo imelo nobenega denarja za vzdrževanje. Mestna zbornica mora pa davčno mero odobriti 60 dni prej, predno jo more dati volivcem na glasovanje.

Kakor vselej, kadar je mesto iskalo milijone novih davkov, bo tudi letos rečeno, da je potrebna toliko večja vsota za relief. In vendar ima ta revež najmanjšo drobtinico pri tem in naj davkoplačevalci dajo še toliko denarja mestu, vsako leto zmanjka denarja ravno za relief. Samo pri volitvah ima prvo besedo, ker je za vado. Tako bo tudi letos, boste videli.

Toda glavna mahinacija mestne vlade je pa točka, ki bo določala, da volivci odobrijo pri izrednih volitvah, da se da mestu za stalno 8.35 tisočink za mestne izdatke. To pomeni, da bi mestni administraciji ne bilo potreba vsako leto posebej vprašati davkoplačevalce za denar. To se nam ne zdi prav in bi se dalo s tem mestu preveč proste roke, ker bi dobilo lepe milijone vsako leto, pa naj bi bili dobri ali slabi časi. Če se vpraša vsako leto za denar, se mora predložiti proračun in od tega se navadno vselej odbije lepe vsote, kot se je izkazalo tudi letos. Zato smo mi odločno proti temu, da bi se mestni administraciji dovolilo kar za vselej gotovo vsoto (in lepo vsoto). Davkoplačevalec, ki mora dati ta denar, naj ima pravico, da ve, kam bo šel ta denar, predno o njem glasuje in ga dovoli. Če se vidi, da se potrebuje toliko denarja, se ga da, če ne pa ne.

BESEDA IZ NARODA**Lep večer se obeta!**

Slovenci so se zopet pokazali kot prvaki med narodnimi skupinami, ko so organizirali skupino dobromislečih mož in žena za pospešitev ogromne prireditve, katere preostanek je namenjen za narodni fond, za boj proti otroški paralizi. Ta prireditev se vrši prihodnji torek zvečer, 30. januarja, v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju. Vstopnina je samo 25 centov.

Prepričan sem, da vam je dobro znano, da se ta mesec po širnih Zedinjenih državah pobirajo desetice — (March of Delights) — ki so namenjene za veliki narodni fond, kateri se rabi samo za boj proti kruti otroški paralizi. Sleherni Amerikaneec je prošel, da daruje vsaj eno desetico.

Mi kot celotna skupina Jugoslovancev oziroma Slovencev, pa imamo izvrstno priliko pokazati se ameriški javnosti, da smo čuteči, človekoljubni, sodelujoči in zadržani narod, ki je vedno pripravljen storiti več kot svojo dolžnost. Tu nam je dana prilika zopet biti vzgled drugim narodnim skupinam. Zato napolnimo dvorane Slovenskega narodnega doma kakor še niso bile napolnjene nikdar poprej.

Odbor, ki ima to humanitarno prireditev v oskrbi vabi vse Jugoslovane v Clevelandu in okolici ter jamči, da bo ta prireditev, ples in zabava, ta "slovenski Rooseveltov večer" nekaj tako velikega, da bo v resnici brez para.

Torej odločite se takoj, da boste vi eden izmed navzočih v torek zvečer v Slovenskem narodnem domu. S svojo navzočnostjo boste zopet javno pokazali našo nadvse lepo slovensko samaritanstvo in narodno dobrosrčnost. Na svidenje v torek zvečer.

Dr. James W. Mally.

Pridite po srnjaka!

Naš predsednik, Jim Šepić, mi je ukazal in naročil, da sporočim cenjeni javnosti o založbi, ki se bo izvršila v nedeljo dne 2. januarja v Slovenskem domu na Holmes Ave., ko se bomo veselili na račun pokojnih srnjakov. Ubogi živalci (srnjaka, ne jagra), da sta morali dati življenje samo zato, da sta imeli pravo vožnjo iz pennsylvanskihi gozdov pa do Clevelanda. Ko sta srnjaka prispela v Cleveland, jih je prvi pretil naš predsednik in ugotovil, da tema se bo že izplačalo narediti pošteno večerjo, jih povabiti v "kostrole", jim pridati malo omake, nekaj krompirčka in solate ter jih servirati onim, ki s srnjakom soglašajo.

Povelje je povelje in biti mora izvršeno natančno tako, kakor je bilo zapovedano po višji glavi predsedniške avtoritete. Na povelju je stal nadpis: "Pojdite in razglasite vsem narodom." Kaj? O smrti dveh srnjakov! O srnjakovi večerji Euclid Rifle & Hunting Cluba in dobri zabavi, veselju in najboljšem razpoloženju na prireditvi.

Ker se pa bojim svojo porčijo srnjakovine pri večerji zgubiti, prosim naj jih pride le toliko, da bo meni ena porcija ostala. Vstopnice, katere so mi zaupali v prodajo mi gredo hitro izpod rok, ampak to naj si vsak zapomni, da zadnje nikdo ne dobi, ker bo zame. Imam jih še nekaj in kdor bo prej prišel ponje, ta bo sedel bližje bare.

Kar nas je nad 200 funtov težkih, se bomo, ko bo ples začel — umaknili, da se ne bodo plesalci radi prostora pritoževali. Porinili se bomo za baro

in angeljsko lepo peli brez not in takta.

Rečeno je, če se bo to res izvršilo, da bomo pričeli ob 7. uri servirati. Bodite točni, ker srnjak bo ta čas pripravljen. Čimprej bomo tista dva srnjaka spravili pod streho, temprej bomo pričeli po tempu Jankovičevega orkestra plesati.

Vse lovce in one, ki mislijo v tem stoletju postati jagri in njih ženice iz države Ohio, vljudno vabim, da ste v nedeljo naši gostje.

Fred Jazbec, tajnik.

Zelo važna prireditev

V torek večer 30. januarja priredi slovenski oddelek, za proslavo predsednika Roosevelta rojstnega dne, zelo pomembno plesno veselico. Na ta večer bo prirejenih na tisoče sličnih plesov širom Amerike in mi Slovenci smo lahko ponosni, da nam je mogoče udeležiti se v slovenski sredini, v Slovenskem narodnem domu takega plesa.

Vabi se vse prijatelje našega predsednika Roosevelta, da v velikem številu posetite ta ples. Čisti preostanek bo poslan predsedniku Rooseveltu za v korist institucije, ki se bori proti kruti bolezniki tako zvani otroški paralizi. Pridite!

John L. Mihelich,
Predsednik kluba za ponovno izvolitev preds. Roosevelta.

Predpustna zabava

Vsako društvo oziroma člani morajo skrbeti, da njihovo društvo napreduje, kajti kadar društvo ali katerakoli stvar na tem svetu preneha napredovati tedaj nazaduje. Srednje potni tukaj ni in na mestu tudi ne more ostati. Človek je podvržen naravnim in božjim zakonom, človeško delo pa je odvisno od človeka samega.

Je več načinov potom katerih se pomaga društvu do napredka in eden teh je, da se od časa do časa prirejejo veselice in sicer pozimi v dvorani in poleti pa v prosti naravi.

Društvo Ložka dolina, oziroma pevski odsek in odsek mladih fantov priredi predpustno zabavo v Knausovi dvorani, to je v soboto večer 27. januarja.

Pevski odsek bo skrbel za petje, mladina bo stregla in zabavala in ta stari bodo pa privlekli pravega Kurenta iz Ložke doline s plovom vred. Zabava bo privatna in so Ložanje in njihovi prijatelji prav prijazno vabljeni.

Ložan.

Društvo Najsv. Imena vabi

Po večini so že vsa društva imela svoje letne seje ali glavna letna zborovanja. Zveza društev Najsv. Imena ima pa v nedeljo popoldne svojo glavno sejo pri fari sv. Lovrenca v Newburghu. Opravilo v cerkvi bo ob dveh in po opravljeni poobnožnosti pa se zberemo v šolski dvorani.

Priidejo naj vsi glavni odborniki, vsi predsedniki in tajniki ter blagajniki in po dva zastopnika od vsake fare. Poleg tega pa so vabljeni tudi ostali člani in prav posebno pa članstvo domačega društva, da se udeležijo opravila v cerkvi in potem pa še zborovanja v dvorani. Naj vidi naše članstvo društva Najsv. Imena koliko nas je, da se zanimamo za to nepotrebno društvo za vsakega pravega katoličana.

Pričakujemo, da nas poseti več č. gg. duhovnikov, ki nam bodo lahko povedali veliko zanimivega, ter nas bodo navdušili, da bomo s podvojeno silo delovali za zveličanje naše ne-

umrjoče duše. Ne bi bilo preveč častno za nas, če bi gg. duhovniki prišli od drugih slovenskih fara v Clevelandu k nam v Newburgh in bi ne bila popolna udeležba. Zato pridite vsi. Tudi mladina naj pride in žeteli je, da bi bila častno zastopana, saj ne bo nobene vstopnine, vendar bo po seji nekoliko domače zabave.

To ni samo navadna društvena seja, to bo nekako malo zborovanje vseh katoliških mislečih mož in fantov. Ker gremo radi na prireditev, kjer moramo plačati vstopnino, bomo gotovo še rajši prišli v nedeljo popoldne v cerkev in potem pa v dvorano, ker to je v našo dušno korist. Vsem vdanostne pozdrave.

Jacob Resnik, preds.

Novice iz Jutrovega

"Skušnje nas uče," to je že preizkušen in potrjen izrek in s tem sem moral začeti tudi jaz ta dopis, ker smo tudi že pri nas poskušali na več načinov.

Slovenska delavska dvorana na Prince Ave. v novih prostorih in z novim oskrbnikom, Mr. Frank Bubničem, prav dobro napreduje in ravno s to dvorano imamo še precej sitnosti, da stvar tako napreduje kakor mora, vsaj mislim, da vsak vidi in ve, kako težko je v teh slabih časih, ko človek rine naprej, da skoro komaj preskrbi sebe in svojo družino.

Prirejali smo že več vrst veselice, a vendar ni bilo vsem ustrezno do sedaj, seveda vedno hočemo še več in več. No, sedaj smo se pa tako dogovorili, da vsa društva, ki zbirajo v SDD na Prince Ave. napravijo skupno veselico v soboto, 27. januarja; začetek ob sedmih zvečer. Torej teh društev je po številu 10, če se ne motim, in spadajo k različnim organizacijam in enako tudi pevski in podporna društva so se zedinila, ker vsi verujejo v to in ker se držijo pregovora, ki pravi: "V slogi je moč." To se bo pa pokazalo v soboto večer, seveda, če se prav vsi udeležimo, to bo ljudstva kot lista in trave in vse to bo delalo za korist Slovenske delavske dvorane, ker smo imeli ravno pred par meseci precej velike stroške, ko smo povečali prostore. Zato sedaj potrebujemo, da se napravi ena taka veselica, ki bo v korist SDD in nikomur ne bo žal, če bo zapravil dolar ali pa dva. Zavedajte se, da smo pri tej stavbi vsi gospodarji. Torej mislim, da je tudi vseh enaka dolžnost tudi delovati v ta namen.

Vsi se moramo potruditi in ni treba, da bi kdo zastopal, ali da bi bil kaj prikrasjen pri kakšni stvari. Vsak naj pomisli, če je storil svojo narodno dolžnost pri SDD in če je kateri kaj zamudil, ima sedaj še vedno priliko, da to popravi in nadomesti.

Pri Slovenski delavski dvorani, jaz to vedno ponavljam in poudarjam in pišem ter sem že mislil, da mi bo kdo ugovarjal, da se jaz največ vtičem v to stvar. Mislim pa si, dragi rojaki, da nekdo se mora, saj jaz nimam od tega, če pišem, drugega kot samo delo in mogoče tudi kritiko. Saj veste, da kdor dela, napravi tudi pomote. Saj tudi Barbiča kritizirajo. Rad bi pa videl, da bi se še kdo drugi kaj oglašil iz naše nasebine. Če ljudje čitajo dopise vedno od enega in istega poročevalca, se tega naveličajo. Nekateri, ki so se utili precej napredni pri tej dvorani, so jo sedaj pustili na cedilu in skočili v drug tabor, a se bodo že še vrnili nazaj.

Odbor je pridno na delu, da preskrbi vsega potrebnega in tudi kuharice. No, 10 društev mora pa tudi nekaj biti. Pričakujemo najmanj tisoč članov in članice. Posebno še zato, ker bo tudi maškardna veselica.

ca in prav lepe nagrade in sicer za najlepšo in za najgršo maslo itd. In vse to gre v korist Slovenske delavske dvorane. Upam, da se bo vse trlo. Igrala bo omenjeni večer izvrstna godba naših domačih fantov. In vstopnina bo samo 25 centov.

Torej vsi na Prince Ave. 27. januarja ob sedmih zvečer. Vsi ste prav prijazno vabljeni. Na svidenje!

Anton Vatovec.

Poročilo iz Euclida

Prošlo nedeljo se je vršila letna seja ali občni zbor Kluba društev Slovenskega delavskega doma. Izvoljen je bil sledeči odbor:

Predsednik Anton Laurič, podpredsednik Frank Rupert, tajnica Marion Bašel, 18913 Cherokee Ave., blagajnik Frank Segulin, zapiskarica Frances Klein, nadzorni odbor: Frank Podboršek, Robert Kunstel in Frank Kosten, publicijski odbor John Korošec, Gusti Zupančič, Frank Tabor, Mary Šter, George Nagode. Ti odborniki so se zavzeli s skupno pomočjo, da se uresniči naša želja in se odplača še ostali dolg ob koncu leta.

Zadnji teden sem omenil v svojem dopisu različne veje Doma, a danes pa hočem o delu drevesa, oziroma Doma in to je Klub Ljubljana. Že teče 11. leto, odkar so se zavzeli člani tega kluba in prisrčki domu na pomoč v uri potrebe. In še danes klub neumorno deluje za procvit doma. Njih načrt je predelava še ostalega, to je pročelna stran doma. Z skupno pomočjo ne bomo več dolgo gledali tistih starih "blakov." Čast in priznanje Klubu Ljubljana!

Čas hiti in že smo pred vrati predstave "Kdo je mrtev?" ki jo bo podalo dramsko društvo "Naša zvezda," ko je bila omenjena igra podana pred leti v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd., se je kar trlo občinstva. Vsak je bil radoveden, kdo je mrtev. Tisti napis z naslikano rakvijo in angelom ob strani je kar vlekel ljudi od vseh strani na predstvo.

Tudi pri nas gredo vstopnice precej hitro izpod rok, čeprav nimamo tistega privlačnega napisa in kakor izgleda bo dvorana zopet nabito polna. Igralci se na vso moč trudijo, da bodo v nedeljo pravilno izvršili svoje vloge. Režiser, Peter Šter, jih prav pridno vadi, da ne bo nepotrebnih napak. Zato vas na tem mestu prav vljudno vabim, da nas posetite v kar največjem številu. In tudi naše bližnje rojake iz okolice prav prijazno vabim, saj ob priliki se tudi iz Euclida vedno radi odzovemo. Torej še enkrat, v nedeljo 28. januarja vsi v Slovenski društveni dom na poset igre: "Kdo je mrtev!"

Vstopnina je 40 centov; igrala bo godba Krištof bratje. Na svidenje!

John Korošec.

Boj zoper umazano čtivo na Filipinih

Po ameriškem zgledu so tudi katoličani na Filipinih začeli oster boj zoper umazano čtivo. Nastalo je veliko gibanje, prava "križarska vojna," ki zbira člane v vseh krogih po otokih Filipinov in člani prevzamejo dokaj stroge dolžnosti, kako se bodo vsak v svojem delokrogu borili zoper tiskano umazanijo, ki na račun človekovih slabih strani skuša delati dobiček. Člani ob sprejemu položijo prisego, v kateri se zavežejo: "Objubljam, da ne bom kupoval nobenih nenravnih časopisov in listov, ne bom jih bral ne doma ne v uradu, ne bom zahajal v trgovine, ki tak tisk prodajajo. Pripravljen sem, da bom, kolikor je v moji moči, vse nenravno slovestvo uničil in da bom prigovarjal svojim pri-

jateljem, naj store isto." banje, ki ga oblasti prijazno dajo, se skuša najprej usidati katoliških zasebnih solah in novah za višji izobražbo radiu in s predavanji in vanji med ljudstvom hoče. Hvala je tega gibanja razširila in v svojo javnost. Obenem pa peli tudi vse sile, da se uti razširi katoliški tisk v vse puš nogah, od slovestva do dn časopisov.

IZ DOMOVINE

—Zaloigra bohinskih slo v pred sodiščem. Na lju na skem okrožnem sodišču Obrn razprava proti 38-letnemu obn ferju Janku Skantarju bšl s čevega laza, ki je bil ob l p da je 17. septembra lara bl leta zakrivil zaradi nepro p vožnje veliko avtomobilskjem srečo. Njegov avtomobil je t terem so sedeli sva je d d Ivan, Ravnik Angela in vski Antonija, je na brodske k za stu čez Savo zdrknil i v podrl leseno ograjo in sledov nil v pet metrov globoko kor Ta nesreča je terjala štiri la je. Utonili so Anton, Vka, Janez mlajši in France Btmi Šofer in drugi so se s me.

rešili iz Save. Obtoženi s ot Skantar se je zagovarjal n občina tega mostu že do bila popravila. Na mostu s niti debele deske že delno strok se Na obeh koncih je bilo tem opozorilo, da je vožnja z dovoljena le do teže 1,000 gramov. Šoferjev avto je sam pa je tehtal 1,027 gto p mov. Šofer Janko 89. Sa ki je bil že lani zaradi n vide vožnje obojsen de v mesec dni zopora, a je Nisn miloščen, je bil zdaj obne s na pet mesecev zopora. on, p

—Nova šola v Gornji B, da pri Laškem je bila v nedeljo decembra blagoslovljena. Z sedanja šola, ki je imela eno učilnico, pridobi z d d Fi dve šolski sobi in pisarno. dal ba je solidno in lično iz oba in bo v ponos ondodni dolo Cud

Če verjamele al'

Taki, ki jih rado zebe Zajz zdaj tresejo od mraza, ma ga baje imeli zadnji tedn zdi se je pa ravno prav to Malo je manjkalo, pa bi dil golorok po St. da su Mraz! Kaj bi ljudje rekli nem mraza, ki je vladal v Ljubljani, v stari konj Menišije poročajo, da In tak mraz, če verjamete m ne, da je mleko sproti Stal valo, ko so molzli krave vjo, da ni bilo treba nič, ker je mleko zmrazilo v ledene palice. Tako se m mleko iz hleva kar v mve kot drva. To je mraz, zve

Kakor rečeno, tudi lani je bil strašanski mraz. Tak mraz je bil, kakor roča iz zanesljivih virov zeblo celo tisto Muzo, timi, venec nad Prešernovo tam pred Franciskani. jio je zeblo v roke, da je najh la v petek, ko je bilo m mraz, predevati venec i "To roke in si otrple roke d dihanjem. Mestni oca m zdaj bavijo z načrtom, da drugo zimo Muzi pređu muf, da bo lahko roke v nega vanj.

Vidite, to je mraz, ne pokazapica, ki smo jo imeli v landu zadnji teden. Na Willardu, Wis. pa ni tak mraz, ker me Krasne n vabi na obisk. Prinaršima za to svoje življenje. tni še eno srčno željo in ta tni bi me še enkrat pošteno ožabno kakor njega dni na M. Če zna Tone tako metopok pe, kot je znal včasih. "Ki pomaranče, potem bom ma ostal. Tisto bi pa i, lahko enkrat pozabil, dski, ga enkrat okepal izza vli. I kozolec, ko je peljal iz

WINNETOU

Po nemškem tiskarju K. Mays

Hvala hvala, sir! Ne spo-
ljam se, da bi bil katerega
el. Čeprav, — pokazal je
svojo gorjačo, ki mu je bila
puško, in ki ji je Liddy pra-
— "čeprav bi moja Liddy
rada šla spet v svate."

"In past —?"
"Dobro žetev so dale, zelo do-
če se ne motim."

"Pa saj boste sami videli.
lo vode bo v vratih, mislim.
Na lju — na svidenje!"

"Obrnil se je in stopil spet za
letnem na stražo."

"Taru bili smo dalje."
bil obz pogovora sem posnel, da
ra lavo blizu skrivališča, ki je slu-
il nepro prerijskim lovem, trap-
mobiličjem in kočuharjem za biva-
votilne in skladišče in ki ga je
votil Ed Firehand imenoval svoj
rela in vski grad. Sam Hawkens je
rodskega za stražo in vhod ni mogel
knit v ti več daleč. Pozorno sem se
jo in sledoval, da bi našel "vrata,"
globoke kor je dejal Sam.

"Jala šla levi se je odprla druga so-
ntona, Vaka, tako ozka, da sem z raz-
rance čimni rokami dosegel njene
se s ene. Rohidovje je viselo čez
otoženje soteske in potok je tekkel po
gorovarji njeni širini. Dno potoka
u že do bila trda skala, ki ni spreje-
nostu s niti najmanjšega sledu. Po-
lono strmo se je izlival v tistega, ob ka-
nem smo prišli po dolini in
ožnja je tekkel v Mankizilo."

"že 1.000 Old Firehand je jezdlil na-
vav avto in zavil v sotesko. Bredli
1.027 letu po vodi, pa ni je bilo mno-
nko. Sam je prav povedal, ko je za-
zaradi al, da ne bomo našli mnogo
osojen de v "vratih."

"a je Nismo dolgo jezdlili pa so se
zda obane soteske, zavite v gost br-
pora. in, pomaknile tako blizu sku-
Gornji, da se je zdelo, soteske bo
v nedene in stene nam bodo pot za-
ovljene. Zaman sem se oziral, ko
je imelo prišli iz zagate. Toda
obi z Old Firehand je nemoteno jez-
pisarno dalje, Winnetou pa za njim.
lično iz oba sta izginila skozi navpi-
otni dolo steno."

"Cudeč se sem jezdlil za nji-
a in opazil, da bršljan zagri-
st vhod v ozek predor. Kakor
st zastor je visel pred njim."

"Zaježil sem v predor, trda
ma me je objela. Dolgo sem
zdel po temi in se sukal po
otavi prav v tih. Tovarišev nisem videl,
pa bi to potop njumih konj sem čul
St. a šumenje vode. Končno je
dije reklo, predor se je razširil in zle-
ri komel sem ven v drugo sotesko, ki
jo, da bila podobna prvi."

"In ko se je soteska odprla,
am iznenaden obstal."
Stal sem pri vhodu v mogo-
ba ni široko, skoraj čisto okroglo
znizilo dno, od vseh strani obdano
s nepristopnih skal. Gosto gr-
kar v ovove je venčalo robove kotline
mraz, se vzpenjalo tudi po stenah
tudi v ene lele sočne trate, obrobline
kakor v vnočju sten z grmičjem. Čre-
h konj in mul so se pasle po tra-
Muzo, jih in psi so se preganjali med
ernovo, deloma olčkaki, ki slu-
škani. ovorno živino, deloma mešanci
bilo mešano meso velja za izredno slaščico."

"Tole je moj grad!" je pravil
Old Firehand. "Varnejši smo v
rtom, deljem ko v Abrahamovem naro-
roko v."

"Ali nima kotlina tamle nobe-
nega izhoda?" sem vprašal in
imeli v.

"Ne za toliko, da bi miš mogla
skozi. In od zunaj se sploh ne
ne Kravine so od zunaj nedostopne. Ze
k. Pramariskateri rdečkar se je plazil
življenja zunaj mimo, pa ni slutil, da tile
o in ta strmi grebeni obdajajo tako pri-
šteno dolinico."

"Kdo pa vam je tole zavetje
to met pokazal?"

"Sam sem ga našel."

"Kako?"

"Zasledoval sem racoon po so-
zabli, deski, ki smo po njej prejle pri-
izabli. Izginil je v predoru, ki ga
jal iz stokrat se ni bršljan zakrival,

Federalni popisni urad ho-
če ugotoviti poslovne in
tovarniške razmere

Kako je več kot 3,000,000 po-
slovnih podjetij in več kot 170-
000 tovarn v Ameriki uspevalo
tekot leta 1939?

Ali so prodajalne lani več
prodale kot pred petimi leti, ko
se je izvršil zadnji poslovni po-
pis (Census of Business)? Ali
so tovarne proizvedle več blaga
kot leta 1937, ko se je zadnjič
izvršil tovarniški popis (Census
of Manufactures)?

Kako se poslovno delovanje v
splošnem more primerjati z
onim leta 1929, največjega leta
za posle in industrijo v ameriški
zgodovini?

Odgovore na ta vprašanja na-
bira federalni popisni urad (U.
S. Bureau of Census), pod vo-
dstvom trgovinskega tajnika Mr.
Harry L. Hopkinsa, in ravnate-
lja popisnega urada, Williams
Lane Austin, in to z največjo
mogočo hitrostjo. Dne 2. janu-
arja tega leta je popisni urad za-
čel izvajati poslovni in tovarni-
ški, popis za leto 1939, s pomočjo
6,500 izkušenih pomagačev moš-
kega in ženskega spola, ki ob-
iščejo vsako poslovno podjetje in
vsako tovarno v tej deželi.

Poslovni popis in tovarniški
popis sta del največjega popisne-
ga podjetja v svetovni zgodovini.
To se naziva šestnajsti des-
setletni popis (Sixteenth Decen-
nial Census), kajti največji del
istega bo šestnajsto ljudsko
štetje, izvedeno v Ameriki. Za-
čne dne 1. aprila. Prvo se je iz-
vršilo leta 1790, kakor je zahte-
vala ameriška ustava, in od te-
daj se je izvedlo vsakih deset let
od tedaj naprej. Drugi popisi,
ki se izvedejo l. 1940, vključuje-
jo popis poljedelstva, rudnikov
in kamnolomov, irigacije in osu-
ševanja in prvič v naši zgodovini,
popis stanovanjskih razmer
(Census of Housing). Večina teh
poslednjih popisov začne dne 1.
aprila vzporedno z ljudskim
štetjem.

Poslovni popis bo vseboval
vsako vrsto važnih poslov v
Ameriki, velikih in malih. Pro-
daje, razporejene po vrsti blaga,
s strani velikih poslovnih podje-
tij, kakršna so veleprodajalne
vsakovrstnega blaga (depart-
ment stores), združena gledali-
šča, veletrgovina na drobno z
mnogimi podružnicami in vele-
tržci na debelo, bodo vse navede-
ne v tem popisu, pa tudi pogla-
vitno poslovanje manjših podje-
tij, ki jim bo predložena posebna
pola vprašanj, namenjenih za tr-
govine, ki so v l. 1939 napravile
manj posla kot za \$20,000 vred-
nosti.

Teh 6,500 uslužbencev popis-
nega urada, ki prinašajo k ame-
riškemu podjetjem tiskovine v iz-
polnitev, dostavlja to posebno
kratko tiskovino vsaki grocerij-
ski trgovini, mesnici, podajalni-
ci sadja in zelenjave, restavraci-
ji in jedilnici, prodajalni deli-
kates, pekarni, trgovini opojnih
pijač, lekarni, tobakarni, mali tr-
govini suhega blaga, prodajalni
stare robe in drugim vrstam ma-
lih trgovin na drobno v tej deže-
li.

Druga pola vprašanj se rabi
za nabiranje podatkov o takozva-
nih postrežnih obrti, kot so ki-
nematografična gledališča, bri-
jarne, urarne, garaže, biljar-
dnice, itd. Ta vprašalna pola se
tudi rabi za nabiranje podatkov
o malih tovarnah, ki so l. 1939
napravile manj posla kot za \$5-
000 vrednosti, kajti tovarniški
popis ne pokriva tako malih to-
varn.

Lastnikom obratov, kakor že
prej navedenih in mnogih dru-
gih, postavijo se tako vprašanja,
kakor: kdo je lastnik podjetja
(posameznik, drugovi, korpor-
acija itd.), vrsta posla, koliko lju-
di je zaposlenih in kolik je nji-
hov zaslužek, blago v zalogi, zne-
sek prejemnih računov, kake vr-
ste blaga so največ prodali l.
1939 in druga osnovna vprašanja
te vrste.

Popis tovarn, ki se od l. 1919
naprej izvaja vsako drugo leto,
vporablja eno glavno vprašalno
polo za raznovrstne tovarne in
147 posebnih vprašalnih pol za
večje in važnejše industrije, ki
jih je približno 400. Leta 1937
je tovarniški popis naštel več kot
166,000 raznovrstnih tovarn, ki
so v onem letu skupaj proizvedle
več kot \$60,000,000,000 vredno-
sti produktov in so zaposlile pri-

bližno 8,600,000 moških in žensk.
Isti popisni vslužbenci, ki prina-
šajo vprašalne pole za poslovni
popis vsem trgovinam, prodajal-
nam itd., dostavljajo tudi vpra-
šalne pole za tovarniški popis.

Kake rezultate pričakuje po-
pisni urad od teh svojih popisov
poslov in tovarn? Številke pro-
izvodnje in prodaje blaga v Ame-
riki so bile za leto 1935 precej
nizke v primeri, recimo, z letom
1929. Mi vemo, da so od tedaj
šle gori — ali za koliko? To nam
pove popis. In odgovor zanima
vsakega poslovnega človeka in
sploh vsako osebo, ki živi v tej
deželi.

Ti popisi bodo tudi pokazali,
koliko služb je v poslu in indu-
striji. Ali je leto 1939 ustvarilo
več služb? Ako je temu tako, v
kajkih poslih in industrijah? Več
služb pomenja več ljudi, ki dobi-
vajo plačo, in več plač pomenja
vejo kupno silo. Kupna sila pa
je ona, od česar je odvisno zdra-
vje posla, naj bo posel še tako
majhen ali še tako velik.

S tema popisoma se bo tudi
nabralo mnogo važnih podatkov
po številu raznih vrst podjetij v
raznih delih dežele. Vsakdo, ki
namerava začeti kak posel na
lastno roko, dobi precej dober po-
jem, da li je v mestu, kjer hoče
začeti posel, že dovolj poslov iste
vrste, ako prouči izide popisa.

Kar ti popisi dejansko izvaja-
jo, je seštevanje bogastva in po-
slov te dežele. To je jako važna
naloga za demokratičen narod,
kjer vsakdo hoče vedeti kaj
je na stvari. Popisovanje pa ne
more biti nikomur v škodo, kajti
o posameznih koščkih informaci-
je, tako nabranih, se čuva popol-
na tajnost. Ista postava kongre-
sa, ki določa izvedbo popisa, ob-
enem jamči, da se ne bo niti
drobničica nabranih informacij
nikdar razodela nikomur. Gra-
divo se le rabi, da se pripravijo
statistične tabele, in nikak del
istega se ne sme vporabiti za
svrhe davkov, regulacije ali pre-
iskave.

Težave prvega vojnega
fotografa

Fotografski aparat danes že
spremlja človeka na vseh nje-
govih potih. Tudi z vojnih podro-
čij imamo vse polno slik in celo
filmskih posnetkov. Na nemško
francoski meji pride med prvi-
mi stražami do kakega spopada,
srečajo se nemška in francoska
lovka letala tam nekje za Re-
nom, na angleški obali so proti-
letalske baterije v pripravljenosti
in ob prvem pojavu izvidni-
ških letal začno delovati z vso
ihto — čez dve uri že vidimo vse
te prizore v časopisih, ki jih raz-
našalci ponujajo po ulicah Pari-
za, Londona in Berlina, čez dva
dni jih vidimo v živih slikah na
filmskem platnu, v naslednjih
dneh gredo vsi ti posnetki vojne
po ostalem svetu: fotografija in
filmsko snemanje, vse to je po-
stalo že kot samoposebi razum-
ljiv spremljevalec vojne. In voja-
na, o kateri nimamo fotografij,
je skoro pravilna in tako sta-
ra, da si ne moremo napraviti no-

bene prave predstave o njej, to
je vojne pred Trojo ali pohod
Hanibalove vojske čez Alpe, kar
vse se izgublja nekje v nejasni
zgodovini. Ilustrirana vojna nam
šele prav stopi pred oči, kakor
nam je stopila nekdanja "Vojna
na Daljnem vzhodu."

Toda kljub vsemu temu je
vojna fotografija še zelo mlada
znanost ali bolje povedano: zelo
nov način pridobivanja vsakda-
njega kruha. Nekdaj so vodilni
možje fotografijo gledali bolj
postrani in so bili nevoljni na
može, ki so jih lovili s čudnimi
zabojčki in stojali v rokah. Knez
Bismarck se je l. 1866 silno raz-
hudil na nemške časopise, ki so
objavili sliko, na kateri je on v
razgovoru z neko Paulino Lucca,
slavno operno pevko tistega ča-
sa. In ko se je angleški kralj
Edward VII. nekoč dal — oziro-
ma samo pustil — fotografirati
na kolodvoru Victoria v Londo-
nu, mu je nato prišepnila njegova
žena kraljica: "Če bi bila jaz ti,
Eddy, tega ne bi dovolila..."

Se manj pa je znano o križih
in težavah prvega vojnega foto-
grafa Mathewa Bradyja, ki se je
ohranil v slikah ameriške se-
sijske vojske, ki se je bila med
leti 1861 in 1865. Mathew Brady
je prvi izkušal, koliko je po-
sej vojnega fotografa težji od
posla vojnega poročevalca. Po-
ročevalec sedi v kaki kantini in
piše svojem listu tudi o prizo-
rih, ki so se dogodili že zdavnaj
in je sam slišal samo pripovedo-
vati o njih, fotograf pa mora bi-
ti prav v pravem trenutku zra-
ven, sicer mu je prizor za vedno
ušel. Če hoče imeti sliko o življe-
nju v prvih vrstah, mora iti pač
v prve vrste, če hoče imeti sliko,
kako izstreliti top, mora iti pač h
topu... Prvi, ki mu je ta lov za
prizori bil vsakdanji kruh, je bil
Mathew Brady. Spremljal je
čete ameriškega severa, vedno v
prvih vrstah, vedno v glavnem
stanu, vedno ob strani hrabrega
predsednika Lincolna, vedno po-
vsod. Zato pa ga tudi ostali po-
ročevalci, "peresarji," niso po-
zabili. Bil jim je zelo privlačna
zanimivost bojnega polja in so
ga na dolgo in na široko opisova-
li, kako opravlja svoje delo. Ka-
ko hodi med bojnimi vrstami, ves
obložen s kasetami, s stojalom,
s skrivnostnim črnim zabojem,
na glavi pa visok cilindar, ki naj
bi mu med vojaki dajal večje do-
stojanstvo in večal ugled. O vsa-
ki sliki, ki je prišla v časopise
Newyorka, so bralci vedeli, kako
jo je Mathew Brady ujel, kako
se je približal topničarjem in jih
prosil, da so ob topu stali po tri-
deset sekund, snemanja "na mo-
ment" takrat še ni bilo, kako je
ujel kako skupino vojakov v nji-
hovih zakritih gnezdih in posta-
vil pred nje svoj črni zaboj, si
pokril čez glavo črno zaveso in
meril, meril — in v časopisu je
bila slika teh vojakov. Mathew
Brady je bil znan po hrabrosti,
spretnosti, bil je pionir neke no-
ve tehnike, ki pa jo danes že Mi-
klavž nosi otrokom.

Po končani vojni je kaj rad
pripovedoval svoje dogodivščine,
ki jih v takem na pol pustolov-
skem na pol resnem življenju ni
bilo malo. V bitki pri Frideriks-
burgu se zašel tako daleč v prve
postojanke, da mu je južna voj-
ska vseprek prestrelila visoki
cilinder. Nič več ga ni mogel no-
siti. Ko je poveljnik severnih čet
general Grant videl njegovo za-
drego, mu je dal častniško čepi-
co, ki jo je Brady nosil še z več-
jim ponosom kot pa prej cilin-
der, ki je bil konec le samo civil-
no dostojanstvo. Ko se je vojna
že bližala koncu, je nekoč v bit-
ki pred Yorketownom zašel pred
vrste južne vojske in se začel pri-
pravljati, da bi jih slikal. Ti so
najprej presenečeno gledali čud-
nega moža, vsega natovorjenega
z raznimi zabojčki. Brady je
najprej postavil stojalo, nato
nanj namestil aparat, ki je ta-
krat zavzemal še dokaj veliko
obliko, vse skupaj pogrnil s črno
zaveso in izginil pod njo. Voja-
ki južne vojske, ki kaj takega še
svoj živ dan niso videli, so se

ustrušili in zbežali — Brady je
bil ob lepo sliko, ker prizorov
gibanju njegov aparat še ni znal
ujeti. Ni čuda, da mu je sled-
njič predsednik Lincoln stisnil
roko in ga pred vso vlado pohva-
lil. Bradyju pa kljub temu po
končani vojni ni preostalo dru-
gega kot da se je spet zaprl v
svoj fotografski atelje, kjer je
čkal birmance in novoporočen-
ce, ki jih je vse rad ovekovečil.
Njegove vojne slike pa so izšle v
posebnem albumu, ki je doživel
velikanski uspeh, saj je bil prvi
proizvod vojnega fotografskega
poročevalca.

IZ PRIMORJA

—Trst. Po treh mesecih je
zopet dovoljen avtomobilski
promet. Oblasti opozarjajo pe-
šce in kolesarje, ki so se odva-
dili avtomobilom, da vozijo
previdno in prav tako avtomobi-
liste, da vozijo počasa.

—Trst. Tržaško sodišče je
obsodilo 40-letnega Ivana Šub-
lja, stanujočega sedaj v Rimu,
na 1,500 lir denarne kazni, ker
se je izdal za odvetnika. Isto
tam bo prišel na zaslišanje
Alojz Žerjal, ki je v oktobru
lanskega leta umoril v neki go-
stilni pri Sv. Ivanu Rozalijo
Godničev, s katero je imel lju-
zenske vezi preko šest let. Tu-
di Jakob Markežič se bo moral
zagovarjati zaradi poskusa pre-
mišljenega ubojstva, ker je ranil
Ido Pavšičevo v Miljah in
ker je hotel zažgati njeno hišo.
Končno bo prišla pred sodnike
tudi služkinja Emilija Šrtova
iz Kala pri Kanalu, ki je za-
vratno umorila staro posestni-
co Cristofidisa.

—Gorica. V decembru je po-
teklo 20 let, odkar je bila usta-
novljena sedanja državna knji-
žnica (Biblioteca Governativa),
ki ima svoje prostore v poslop-
ju stare goriške gimnazije.

—Črni vrh. Pred sodiščem
se bo morala zagovarjati Ana
Poženelova iz Griž, ker je po-
slala preko meje svojo 13-letno
sestro, da bi ji prinesla jestvin,
kave in sladkorja.

MALI OGLASI

OBNOVITE si svoja tla v hiši
hitro in lahko, če si izposodite
naš "Floor Sander." Stenski
papir odstranite na lahek način,
če si izposodite naš "Steamer."
Mi dajemo Eagle znamke, doda-
ten prihranek za vas.

Zavasky's Hardware Co.
6011 St. Clair Ave.
Tel. EN-5141.
(Jan. 25. Feb. 1, 8, 15, 22, 29.)

Delo dobi
dekle za hišna opravila; mora
imeti rada otroke; nič pranja;
nič kuhe in dobra plača. Pokli-
čite Dr. Rosen, FAirmount-7578.
(22)

Odda se stanovanje
vse prenovljeno, pripravno za
novoporočence, obstoječe iz 3 sob
(kopalnice, klet in sploh vse
ugodnosti). Vprašajte na 1069
E. 61st St., stanovanje pa se na-
haja na 1048 E. 71st St. (22)

Delo bi rada
dobila dekle, 22 let stara, v res-
tavrantu ali gostilni. Vprašajte
na 1110 E. 63rd St. (21)

East 61st St. Garage
FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEenderson 9231
Se priporoča za popravila in bar-
vanje vašega avtomobila. Delo točno
in dobro.

Kraška kamnoseška obrt
15425 Waterloo Rd.
KENmore 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVAL-
NICA NAGROBNIH SPOMENIKOV
DO 20% POPUSTA
dobite na novih Maytag pralnih
strojih. Dobite tudi popust za
vaš star pralni stroj.
NORWOOD APPLIANCE &
FURNITURE
6104 St. Clair Ave.
819 E. 185th St.

Češki prostovoljci v Franciji, ki bodo kmalu poslani na
fronto proti Nemcem.

V premogokopa Bartlén, W. Va. nosijo matere mairje iz rudnika. 91 rudarjev je
izgubilo življenje, ko je nastala razstrelba v rovu.

(Dalje prihodnjč)

Ko so hrasli šumeli

ZGODOVINSKI ROMAN

In z vero v to, z vero v vas in bodoče dni vam oznanjam nad to krsto ne besede žalosti, temveč radostno vest — Kristus je vstal!"

"Res je vstal!" je bučeče zadonelo iz stotin prsi, ki sta jih govoril in prodorni glas propovednika pretresla.

Začela se je služba božja za mrtve.

Šekin se je hotel na vsak način posloviti od pokojnika; prišli so ga na nosilih in mu pomagali, da se je dvignil. Obrat Jeremije je bil po običaju pokrit z naličjem, vidni sta bili samo na prsi zloženi grmadi — roke in bakreni križ, naslonjen k njim.

Ker se ni mogel skloniti, je šekin samo iztegnil svojo edino roko in stisnil mrljico prste.

"Z Bogom..." je rekel tiho. "Počivaj v miru!"

Po splošnem slovesu je množica dvignila težko krsto na rame in jo med prepevanjem "večnaja pamjat" ponesla v jame. Ves trg, vse morje ljudi se je križalo in jokalo ter gnetlo k vhodu vanje.

Položili so Jeremijo tja, kamor je želel: med ščenka in Tjurjo.

Dve in trideseto poglavje

Na srečo za samostan Nemci niso slutili tega, kar se je zgodilo v njem, in, obsedevisi v svojem taboru, niso poskušali, da bi ga s silo zavzeli.

Tretje jutro po pokopu Jeremije, ko je bila končana velika maša, se je prerinil do oltarja k igumenu Klim in mu nekaj zašepetal na uho.

"Menda vendar ne?" je začuden spregovoril oče Paisij in nezaupno pogledal Klima.

"Kakor je Bog svet!" je odgovoril ta in se prekrizal.

Klimova novica je bila čudovita: Nemci so urno podirali svoj tabor in odhajali.

"Če ni to kakšna zvijača, da bi nas v kako past zvalili!" je govoril nezaupni Klim, ogledoval okolico in iztegoval svoj gošji vrst.

Popoldne se je uganka pojasnila: kakor kača se je privlekla iz gozda pskovska vojska, ki je razbila in razpršila glavno nemško armado pod Pskovim ter hitela otimati svojo prednjo trdnjavo — Pečerski monastir.

Vojsko je privedel posadnik Tenšin.

Z nepopisnim navdušenjem, zvonjenjem zvonov, s kriki in solzami so sprejeli Pečerci svoje rešitelje. Igumen je šel s križem v roki skozi vrhna vrata k njim; v cerkvi so odslužili zahvalno službo božjo.

Radovoli so se branitelji, radovoli so se tudi Pskoviči, da niso našli samostana v rokah sovražnikov, toda najsrečnejši in najzadovoljnejši od vseh je bil Tenšin, ki je zagledal svojo Grunjo.

Deklica se je že popravljala in začela hoditi.

Čemer in siten je postal edino Naum.

Grunja si je belila glavo, toda ni mogla razumeti, za kaj gre.

Popoldne, ko je Tenšin kakor po navadi legel, da se odpočije od nasitnega obeda, kakršnega obleganci že davno niso videli, se je šla Grunja, ki se ves čas ni ločila od očeta, poslednjič spre-

je povedala očetu vse, kar je njen izvoljenec storil zanj in za ves samostan. Tenšin se je zamislil.

"Kdo pa je ta Naum?" je rekel. "Ali ni tisti, ki je bil v Sveti deželi?" je zdajci pristavil, ko se je bil nečesa spomnil.

"Prav tisti..."

"No, potem ga pa poznam!" je veselo oživel Tenšin. "Tudi očeta njegovega sem poznal — dobri ljudje so!" Razprostrl je roke.

"No, kaj torej, hčerka? Ako te je ta Naum umel smrti oteči, zakaj bi se potem oče pravdal z njim?"

Šekin je sedel z bojarinjo Golovljevo, ko je naglo vstopila Tasja in povedala novico, ki jo ji je pravkar Grunja sporočila. Bojarinja je vzdihnila.

"Kako pa je to mogoče?" je vzkliknila. "In oče je privolil?"

"Zakaj pa ne bi privolil?" je vprašala Tasja.

"Se izmišljal si, zakaj!" je odvrnila Golovljeva. "Ali je popovski sin za posadnikovo hčer?"

"Ko bi bila kmalu umrla — je bil dober popovski sin, a ko je prišlo veselje — on ni zanj!" je rekla Tasja. "Ne, mamica, to ni po božjem!"

Bojarinja je opazila razdraženost v hčerinem glasu in je umolknila; čez trenotek se je obrnila k šekinu, ki je s prstom risal neke vzorce po namiznem prtu.

"No, tako Bog za nesrečo zmerom veselje pošlje!" je ona vzdihnila. "Je že tako na svetu: skupaj smo živeli tu, zdaj pa se zopet razkropimo, vsak, kamor je..."

A ti, Vasil Petrovič, kaj boš počel zdaj? Dovolj je... tudi zate je čas, da prideš k pameti!"

Šekin se je žalostno nasmehnil.

"Kdo me mara?" je rekel, ne da bi dvignil glavo. "Pokveka sem, brez roke... Izgubil sem vse tovariše... Samo eno mi je žal — da me je vražje kopje zadelo v roko, a ne v sence. Tedaj bi ležal sedaj poleg Djakona in konec bi bilo vsega! No, morda ne bo treba dolgo čakati."

V daljnem kotu se je začelo pritajeno ihtenje.

Šekin in bojarinja sta se ozr-

la in zagledala Tasjo.

"Mamica!" je zakričala, ker se ni mogla več zdržati, in se z jokom vrgla ostrmeli materi na vrat, "mamica, povej mu no ti, da ga ljubim!"

"Kaj praviš, kaj praviš? Zavedi se, neumnica!" je brž rekla bojarinja in vstala s klopi. "Molči, takoj mi nehaj!"

Tudi šekin se je dvignil iz mize.

"Počakaj, bojarinja!" je rekel in prijel Aleno Ivanovno za roko. "Ako se je ona s tako besedo zagovorila — potem ne potrebujem nič drugega na svetu. Mati, blagoslovi naju..."

Tasja je dvignila z materine rame svoj mokri, ves solzni obraz, pogledala šekina, ki je takoj od srca izpregovoril te besede, zagledala njegove sreče polne oči in mu zdajci ovila vrat s svojimi drobnimi rokami.

"Dekle, si mar ob pamet? Proč pojdi!" je zakričala Alena Ivanovna, pograbila hčer za roko in jo skušala potegniti od šekina.

Ta je bojarinjo nalahko odri-

nil.

"Ne dam!... Tudi z eno roko bom čuval svoj zaklad!" je rekel šaljivo ter oprezno in ljubeznivo objel Tasjo in jo potegnil k sebi.

"Torej blagoslovi naju, mamica!" je rekla radostno deklica z obrazom kakor cvet v rosi.

"Uh, to dekle!" je vzkliknila bojarinja ter se umeknila in mahala z rokami. "Gospod, kakor je Tvoja volja! — Sama se je omožila!"

V temnih jamah so na steni "glavne" ulice Pečerskega monastirja še danes vidne nagrobne plošče z napol izbrisanimi napisi, napravljenimi po ukazu igumena Paisija. S težavo sicer, toda vendar jih je mogoče razbrati.

Na eni stoji: "V leto 7009 ubien bystj na rati ot nemec livonskih Nikita ščenkov." (V letu 7009 je bil na vojski od livonskih Nemcev ubit Nikita ščenkov.) Na drugi: "V leto 7009 ubien bystj na rati ot nemec livonskih Semen Tjurjin." (V le-

tu 7009 je bil na vojski od livonskih Nemcev ubit Semen Tjurjin.)

Med njima se nahaja počena plošča z nevesčakom neumljivim napisom: "Inok Ieremija predstavljaja mesjaca Septembrija v pervyj den v leto 7010. Hristos Voskrese." (Menih Jeremija je zapustil ta svet meseca septembra, prvi dan leta 7010. Kristus je vstal.)

A ti hrasli, ki so videli in slišali vse, kar je tu opisano, šume še kakor prej na samostanskem

(Konec.)

—Bazovica. Zaradi be na kolesu je padel zadel z glavo ob cestni 26-letni Anton Žerjal ja. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer so ugotovili, da ima počeno njo. Nesrečno je padel kolesa 17-letni Boris Križa pri Trstu in obli tlaku v nezavestnem sta

Na levo je William Bishop, na desno John Cassin, sta bila vodji "Krščanske fronte" v Brooklynu, N. Y. in še 15 drugih je vlada zaprla in obtožila namernih strahovlade v deželi.

KUPITE VSTOPNICO

"Slovenski Rooseveltov

30. JANUARJA

SLOV. NAR. DOMU NA ST. CLAIR

Grand Opening!

V SOBOTO, 27. JANUARJA BOM ODPRL GOSTILNO

znano pod imenom

BISHOP MILLS TAVERN

(Bishop Rd. & Wilson Mills)

FINA GODBA, IZVRSTNA KOKOŠJA VEČERJA FAVORS

V nedeljo popoldne ob 2 muzikalni program

Se priporočam za obilen obisk

PHIL MOČILNIKAR, Manager

Gotovina v banki... da zaupanje

Society for Savings

Ljudska banka na Public Square

127 PUBLIC SQUARE

SRNJAKOVA VEČERJA

V NEDELJO VEČER

V SLOVENSKEM DOMU NA HOLMES AVE.

Začetek točno ob sedmih.

Po večerji bo igrala Frank Jankovičeva godba. Vsem je garantirana izvrstna zabava in najboljša postrežba.

Vas prijazno vabi

EUCLID RIFLE CLUB